

1. června 1919 do 30. září 1921 15% přírážku k státnímu převodnímu poplatku. Ježto tedy uvedené převody se staly v době, kdy obec mohla přírážku vybírat ve výši 15% a zákon č. 329/21 nebyl ještě v platnosti, zamítl žal. úřad právem odvolání st-lů, domáhající se toho, aby přírážka byla snížena na 10%, bylo proto i stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 6068.

**Úrazové pojišťování: I. Povinnému pojištění úrazovému podle § 1, odst. 4, č. 2 úraz. zák. z r. 1887 podléhají podniky tam uvedené i tehdy, když hnací přístroje, jichž používání je zákonitou příčinou pojistné povinnosti, jsou místně odděleny od podniku, v němž jich jest užíváno. — II. Kdy se užívá přístrojů takových jen »mimo-
chodem«?**

(Nález ze dne 15. listopadu 1926 č. 23.369).

Věc: Rudolf N. v J. proti ministerstvu sociální péče (za zúč. úrazovou pojišťovnu dělnickou v Praze taj. Dr. Václav Mazánek) o úrazové pojištění.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Úrazová pojišťovna dělnická pro Čechy v Praze uznala zařadovacím výměrem z 10. listopadu 1924 podnik Rudolfa N., mistra truhlářského v J., jako »strojní truhlářství« podle platných zákonů o úraz. pojištění dělnickém za pojištění povinný, ježto jde o živn. podnik s používáním motoru, a zařadila jej od 1. února 1920 do titulu 426: »Truhlářství neužívající motoru« do nebezp. třídy III. a nebezp. procenta 14. Zsp v Praze nevyhověla odporu podnikatele proti zmíněnému výměru, poněvadž podnik, o nějž jde, spadá pod titul shora uvedený, ježto se jedná o pravidelně se opakující práce na strojích. Vzhledem k tomu, že podnikatel dle svého tvrzení obstarával si strojní práci pravidelně sám, zařaděn byl podnik jeho ruční dle titulu 426 a nebezpečenské procento stanoveno o 2% nad střed proto, že zaměstnanci podniku materiál do strojní dílny dováželi a případně podnikatele za jeho nepřítomnosti (nemoci) při strojní práci zastupovali. Nař. rozhodnutím zamítlo min. soc. péče odvolání st-le z důvodů rozhodnutí v odpor vzá-
tého.

O stížnosti uvažil nss toto:

Právní podklad pro posouzení přítomného sporu jest hledati v ustanovení § 1, odst. 4, č. 2 úrazového zákona z 28. prosince 1887 č. 1 ř. z. 1888. Předpis ten stanoví především, že živnostenské a vedle těchto i hospodářské podniky polní a lesnické podléhají pojistné povinnosti úrazové, jestliže se při nich užívá parních kotlů nebo takových hnacích přístrojů, které hnány jsou živelní silou (větre, vodou, parou, svítiply, horkým vzduchem, elektřinou atd.) nebo zvířaty. Uvažuje o významu tohoto zákonného ustanovení, dospěl nss k názoru, že úraz. pojištění dle tohoto předpisu podléhají podniky tam uvedené nejen

tehdy, když hnací přístroje, jichž užívání jest zákonitou příčinou pojistné povinnosti, nalézají se místně v rámci podniků, nýbrž i tehdy, když jsou od nich místně odloučeny, pokud se jich jen při podniku užívá.

Dle nesporné skutkové podstaty užívá se při podniku st-lově skutečně hnacích přístrojů, které jsou od vlastní dílny místně odděleny a nenáleží jemu, nýbrž strojnímu družstvu truhlářů v J., jehož jest st-l podílníkem. Za tohoto skutkového stavu jsou pro pojistnou povinnost st-lova podniku zásadně dány veškeré předpoklady, stanovené v prvé větě cit. předpisu. Pojistné povinnosti té by však nebylo, kdyby silostroje, o něž jde, nenáležícího k zařízení podniku st-lova, se užívalo toliko mimochodem (2. věta § 1, odst. 4 č. 2 cit. zák.).

Nař. rozhodnutí, které vzalo za své důvody rozhodnutí zsp-ě, založeno jest na skutkovém předpokladu, že silostroje se při podniku mimochodem neužívá, neboť výslovně praví, že se jedná o pravidelně se opakující práce na strojích.

Jak rozuměti jest rozhodnému slovu »mimochodem«, vyplývá z nálezu býv. ss-u Budw. č. 1518 z r. 1903. V nálezu tom vyjádřen jest právní názor, že pojem »mimochodem« znamená opak pojmu »trvalosti«, jenž ovšem nedá se identifikovati s pojmem »nepřetržitosti«, zajisté však znamená jen takové používání, které alespoň poměrně jest závažné. Z okolnosti však, že určité práce se pravidelně opakují, nenásleduje ještě nutně logický závěr, že práce ty jsou trvalé ve shora naznačeném smyslu, ani že naopak se konají jen mimochodem. Jde-li v konkrétním případě o posouzení otázky, zdali určité práce se konají jen »mimochodem« a nezakládají pak povinnost pojistnou, či zdali se konají »trvale«, nutno posuzovati podle toho, zdali vykonávání prací těch se zřetelem k daným okolnostem padá na váhu pro celkový živn. podnik.

Dle vytčeného právního názoru, jež sdílí i nss, nelze uznati správným právní názor žal. úřadu, jenž se zračí v odůvodnění přijatém nař. rozhodnutím, že v daném případě nejde o práce »mimochodem« vykonávané, poněvadž se opakují pravidelně. Nesprávným výkladem zákona bylo pak zaviněno, že závažné okolnosti pro posouzení sporné otázky pojistné povinnosti podniku st-lova nebyly dostatečně vyšetřeny. —

Č. 6069.

Nemocenské pojišťování. — Administrativní řízení: Členové dozorčího výboru okr. nemoc. pokladny nemají nároku na to, aby státní úřady dozorčí k jejich žádosti rozpustily představenstvo a výbor pokladny.

(Nález ze dne 15. listopadu 1926 č. 23.434).

Věc: Otto F. a spol. v R. (adv. Dr. Josef Stark z Prahy) proti ministerstvu sociální péče (za zúč. okr. nemoc. pokladnu v R. adv. Dr. Rudolf Rábl, advokát z Prahy) o doplnění dozorčího výboru okresní nemocenské pokladny v R.